

men og forvekslet. Årsaken til dette er nok at også det geometriske prinsipp er et midtlinje-prinsipp og under enkelte forhold vil de gi så og si samme resultat. Dessuten er midtlinje-prinsippet, som før sagt, upresist definert. Jeg vil i fortsettelsen prøve å beskrive og vurdere de to prinsippene hver for seg, uten at dette vil bli gjennomført fullt ut.

Midtlinjeprinsippet.

Det er relativt lett å tenke seg ei midtlinje midt mellom to eiendommer som ligger på hver sin side av en fjordarm. Men hva med ei grense som går ut i sjøen inne i en fjordbotn? (Se fig. 11.) Hvordan skal en da fornuftig operere med et midtlinje-prinsipp? En kan vanskelig snakke om en tradisjonell midtlinje-deling mellom to eiendommer ved samme strandside. Kommer grensa ned til sjøen midt inne i ei symmetrisk bukt, (grense c på fig. 11) blir situasjonen enklere, men dersom grensa går på ei av sidene i bukta, (grense b og d) blir midtlinjeprinsippet upraktisk. Det synes derfor nødvendig ved ett bestemt punkt å gå over fra midtlinje-prinsippet til et annet prinsipp. Et av problemene en i så fall støter på, er hvor dette punktet bør ligge. Et alternativ er å forlenge grensene på land til en kommer midt ut i bukta. På figur 11 gir dette fornuftige resultater for linjene d og c, men for b er det ubrukbart.

Et annet alternativ er kake-metoden (se side 10). En tenker seg altså lagt inn et sentrumspunkt på midtlinja som en trekker alle grensene i bukta mot slik at den blir oppdelt i sektorer (fig. 11). Deretter bruker en midtlinje-prinsippet videre utover. Hvor dette sentrumspunktet bør ligge, må avgjøres på grunnlag av en vurdering av forholdene i det aktuelle tilfelle.

Konstruksjon av midtlinja

Når en opererer med et bestemt prinsipp er det en fordel at det er utformet og fungerer slik at det kan følges "objektivt"; at en nær sagt kan konstruere linja matematisk korrekt. Som nevnt innledningsvis, er